

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **J.**, bývajúcemu v P., o vymoženie 4 367,32 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6 Er 2023/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Prešov z 20. júla 2012 č.k. 6 Er 2023/2003-13,takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Prešov z 20. júla 2012 č.k. 6 Er 2023/2003-13 vo výroku o trovách exekúcie **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov uznesením z 20. júla 2012 č.k. 6 Er 2023/2003-13 poveril vykonaním exekúcie namiesto doterajšieho súdneho exekútora JUDr. P., Exekútsky úrad K.K., súdneho exekútora Mgr. L., Exekútsky úrad K., so sídlom M.K., ktorému vec postúpil na ďalšie konanie. Oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. P. trovy exekúcie 242,54 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Vychádzajúc z § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. decembra 2006 pripustil zmenu súdneho exekútora, nakoľko návrh na zmenu možno podať kedykoľvek v priebehu exekučného konania, aj bez uvedenia dôvodu a súd je povinný tomuto návrhu vyhovieť. Náhradu trov exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. P. súd priznal na základe súdnym exekútorom predloženého vyúčtovania podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na podnet oprávnenej podal proti uzneseniu súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie mimoriadne dovolanie. Žiadal napadnuté uznesenie v označenom výroku zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyčítal mu, že sa dôsledne neriadil ustanoveniami § 44 ods. 8 (najmä jeho poslednou vetou) Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. novembra 2006 a ďalšími jeho ustanoveniami § 196, § 197 ods. 1, § 199, § 200 ods. 1, § 203 ods. 1, 2 a § 240 ods. 1. Podľa jeho názoru súd nesprávne právne posúdil (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.) s ohľadom na ním citované ustanovenia povinnosť oprávnenej nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. P.. Navyše z napadnutého uznesenia nie je zrejmá úvaha súdu a nie je zrejmý ani dôvod, pre ktorý súd dospel k takémuto záveru.

Účastníci konania vyjadrenie k mimoriadnemu dovolaniu nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.), na základe podnetu oprávnenej (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p., môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodu, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolací súd sa preto zaoberal otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti

účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným.

Dovolací súd dospel k záveru, že v danej veci došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Z hľadiska ustálenej súdnej praxe (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 171/2005, 5 MCdo 11/2008 a pod.) nepreskúmateľnosť rozhodnutí súdov nižších stupňov zakladá závažnú procesnú vadu spočívajúcu v tom či sa účastníkovi konania odňala možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Občiansky súdny poriadok v § 157 ods. 2 zakotvuje požiadavku preskúmateľnosti rozhodnutia. V zmysle tohto zákonného ustanovenia súd v odôvodnení rozsudku uvedenie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadroval odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Povinnosť súdov rozhodnutia odôvodniť v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z čl. 36 a nasledujúcich Listiny základných práv a slobôd, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces.

V prípade odôvodnenia výroku o trovách konania v danom prípade exekúcie, je povinnosťou súdu uviesť právny predpis a právne ustanovenie, z ktorého vyvodil povinnosť toho ktorého účastníka trovy konania, prípadne trovy exekúcie zaplatiť. Pri náhrade trov exekúcie je nevyhnutné označiť úkony, za ktoré exekútorovi náhrada patrí a v akej výške.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa priznanie trov exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. P. s povinnosťou oprávnenej tieto zaplatiť vôbec nezdôvodnil. Odkaz len na exekútorom zaslané vyúčtovanie a vyhlášku Ministerstva spravodlivosti č. 288/1995 Z.z.

o odmenách a náhradách súdnych exekútorov nemožno považovať z hľadiska požiadaviek vyplývajúcich z § 157 ods. 2 O.s.p. na riadne zdôvodnenie súdneho rozhodnutia za postačujúce.

Nedostatok dôvodov rozhodnutia predstavuje závažné procesné pochybenie súdu spočívajúce v odňatí možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), na ktoré je dovolací súd povinný prihliadnúť z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, nezaoberal sa dovolací súd ďalšími námietkami generálneho prokurátúra Slovenskej republiky uvedenými v mimoriadnom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 243b ods. 2, 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p. napadnuté uznesenie Okresného súdu Prešov v napadnutom výroku zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová